

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๒๐๕/๒๕๖๐

ระหว่าง	พนักงานอัยการจังหวัดราชบุรี	โจทก์
	นายเอกณรงค์ คงมา	โจทก์ร่วม
	นายยุทธนาหรืออ้อฟ ใหญ่สถิต ที่ ๑ นายพงษ์เทพหรืออ้อฟ แซ่ตั้ง ที่ ๒ นายเอกพจน์หรือเอก สายบัว ที่ ๓	จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อชีวิต พยายาม ลหุโทษ

อาญา มาตรา ๒๙๗

เมื่อพิจารณาถึงลักษณะผิดที่จำเลยที่ ๑ ใช้ฟันโจทก์ร่วมซึ่งมีความยาวประมาณ ๖๐ เซนติเมตร และกว้างประมาณ ๔ เซนติเมตร ประกอบกับขณะเกิดเหตุโจทก์ร่วมนั่งอยู่แล้ว การที่จำเลยที่ ๑ จะใช้มีดดังกล่าวฟันโจทก์ร่วมย่อมต้องเจือมีดขึ้นก่อน เมื่อจำเลยที่ ๑ ใช้มีดฟันโจทก์ร่วมในขณะที่วิ่งเข้าไปหาโจทก์ร่วมย่อมเป็นการฟันในทันทีทันใดโดยไม่มีโอกาสเลือกฟัน จึงยังฟังไม่ได้ถนัดนักว่าจำเลยจะเลือกฟันบริเวณศีรษะของโจทก์ร่วม ทั้งบาดแผลที่ข้อมือซ้ายของโจทก์ร่วมลึกถึงชั้นพังผืดกล้ามเนื้อเส้นเอ็นนิ้วหัวแม่มือซ้ายและเส้นเอ็นนิ้วข้อมือซ้ายขาดเท่านั้น แสดงให้เห็นได้ว่าจำเลยที่ ๑ ไม่ได้ใช้มีดฟันโจทก์ร่วมโดยแรง เมื่อจำเลยที่ ๑ ฟันโจทก์ร่วมแล้วก็มีได้ฟันซ้ำอีก แม้นาย จ. จะดึงตัวโจทก์ร่วมออกไปก็ตาม จำเลยที่ ๑ ก็มีโอกาที่จะตามไปใช้มีดฟันโจทก์ร่วมได้ แต่จำเลยที่ ๑ ก็ไม่กระทำประกอบกับได้ความจากจำเลยทั้งสามถึงสาเหตุที่จำเลยที่ ๑ ใช้มีดฟันโจทก์ร่วมว่า โจทก์ร่วมต่อว่ากลุ่มของจำเลยทั้งสามว่าเสียงดัง และโจทก์ร่วมพูดให้ของลับแก่จำเลยที่ ๑ ซึ่งมีโชเหตุรุนแรงถึงขั้นที่จำเลยที่ ๑ ต้องฆ่าโจทก์ร่วม พฤติการณ์ดังกล่าวฟังไม่ได้ว่าจำเลยที่ ๑ มีเจตนาฆ่าโจทก์ร่วมคงฟังได้ว่าจำเลยที่ ๑ มีเจตนาทำร้ายโจทก์ร่วมเท่านั้น

.....พงษ์พนิต หนูชนา..... ย่อ/พิมพ์
.....วันเพ็ญ สิริธิดา..... ตรวจ